

зад нея, тя провира ръцете си през решетките и той ги притиска до болка. После тя бързо се отдръпва и изтичва по стълбите без да се обърне.

БОРИЛ: Надявам се, че ще се откажеш от буйности, Радуле. Въз всеки случай ще бъдеш пуснат на свобода чак, когато Мария се венчае в Константиновград.

РАДУЛ: Великият войвода Радул е длъжен да се подчини на волята на своя господар.

БОРИЛ: Не беше такова желанието ми. Прости, че не мога да устоя на думата си. Ала нуждите на царството ми са по-важни и стоят над всичко друго. Ето - и Мария дори се примири. Такава е била съдбата ви. Не се вижди пак, Радуле. Надявам се, като добри приятели.

/Радул прехваща устни и не отвързва нито. Борил се изкачва по стълбите, съпроводен от стражите./

11 с ц е н а

Търновград. Царевец. Тронната зала.

/На престола седи Борил, от едната му страна Мария, от другата - госпожа Теодора. Влиза Николица./

НИКОЛИЦА: Пратениците пристигат!

/Боларите се раздвижават. Николица възвежда Конон дъо Бетхи и латинската свита. Херолдите тръбят с тропшети. Дъо Бетхи пристъпва към Борил, прегъва коляно и подава свитък пергамент. Николица поема